

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

Когато ви е трудно да продължите своя брак и връзка, потърсете какво точно е причината за това. Попитайте себе си, но не неопределено. Защото, ако осъзнаеш проблема, ще се отнесеш по-правилно към него. Вместо да кажеш- *мъжът ми два месеца изобщо не ми говори учтиво! Жена ми от известно време се отнася много хладно към мене!* Или някоя друга жена, която искрено може да признае:

не знам какво ми стана! Просто не мога!

От даден момент нататък просто почувствах, че не мога

! - една госпожа ми го каза много искрено и аз не я порицах. Ако на мен ми кажете *съжالياваш ли, че стана свещеник*

? Ама дори да съм съжалил, няма да го кажа. След като ще ме „изядат“ за това. Ако лекичко съм съжалил в ума си, ти ще кажеш: -

отче, вие? Ама, как вие? На вас не е позволено!

Какво не е позволено? Какво ще рече

не е позволено?

Тоест тази жена беше искрена и понеже знаеше, че няма да я порицая, ми каза:

не знам, отче какво ми стана. Нещо почувствах и не искам, уморих се от него! Добре, не ми се карайте

! Не ти се карам, но се нуждаеш от помощ. Трябва да видиш къде сте се отклонили и да съградите наново вашия брак. Какво не е наред във вашата връзка? Както казах по-рано, трябва да търсим помощ. Трябва да имаме бистър ум, когато тръгнем да вземаме решение, защото ако умът се помрачи, тогава не знаеш какво говориш. Не знаеш какво правиш. Не знаеш как се държиш. Не вземай прибързани решения, а си дай време. Дай си време и кажи

добре, изчакай, след месец отново ще обсъдим дали ще се разведем

,
а

не утре. Скарахме се и

хайде, вземи си куфара и се махай

!

Ще се махна, ще отиде при майка ми или някъде другаде!

– отговаря жената.

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

Не бързай! Когато бързаш, правиш неща, за които се каеш и заради твоя егоизъм след това не можеш да се върнеш назад. Казваш: *сега да падна в нозете му или нозете й?* Тоест проявяваме характер. . . Както ми каза една жена:

държа го на дистанция за няколко дена! Прощавам му, но го държа на дистанция
! Защо, бре, детето ми, след като си му простила?

Да не се надуе

!!! Аз ѝ казах: мисля, че говоря на генерал! Какъв е този нрав? Това е мъжът ти! Да не се надуе! Ще го задушиш! Обратното на

да се надуе

какво е? Да издиша! Тук липсва думата смирение. Нима да задушиш своя човек е израз на смирение? Жените има много дарби. Това е една от тях. Те обаче биха могли да преобърнат тези дарби в извор на щастие в собствения си дом. Жената може да направи щастлив своя дом, ако тя самата знае какво иска, какво става с нея, как се чувства и всички тези неща.

Нека не изричаме тежки думи, с които нараняваме другия. Когато не е уместно, нека не изричаме такива думи. Защото ние ги изричаме и другият ни изпробва да види докъде ще стигнем. Изкарваме отрова, но и другият не остава по-назад, така казваме още по-лоши неща и не след дълго жените плачат: *нарече ме така! Похули ме! Нарече ме луда*

! Да, тези неща, които каза, са много чувствителни, но и ти му каза доста. Забравяш това, което му каза. Жените казват много тежки думи и както казваме, те „пробождат” там, където много те боли. Те знаят, че другият го боли на това чувствително място, но забравят това и помнят само собствената си чувствителност и казват

колко ме нарани твоето поведение!

Такива сме.

Поне съпрузите да си пасваха, да можеха вечер, когато са заедно, да си говорят, да се прегърнат, да се обичат и съединят, най-малкото тогава да могат да се съединяват като съпрузи, това би било много голяма успех. Това би ги крепило в брака. Но ако и това не съществува, тогава се караме, едно ни е виновно, друго ни е виновно. . . Основни три неща се превръщат в причина за проблеми в брака –пасването в характерите, цялостното поведение и съпружеското единство. Когато казвам единство, макар и свещеник и безбрачен, тук имам предвид единството в тесния смисъл на думата.

Съпружеското единство. Ако то не съществува, и определени пъти някои жени считат това за свое постижение, че *след като станах духовен човек, □ духовна жена, ще се държа с мъжа □ ми сякаш е □ калугер*

! И смятат това за постижение. А след това се чудим защо мъжът не иска да седне вкъщи с нея, карат се, хващат ги нервите и намираме повод, че е пост, след това е друг пост, че е сряда, че е петък, и казва някой:

обре не те ли е срам, не трябва ли да се спазват тези неща

? Трябва да се спазват кога? Когато и двамата са съгласни и когато и единият и

Д

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

другият знаят защо го правят. Когато единият чувства, че другият го води сякаш е мъченик и го измъчва, това не се смята за духовна борба, а за грях. Така осмиваме себе си, след като другият не разбира твоя дух, след като не се чувства така. Защо го измъчваш? Обикновено жените правят това. Разбира се, и мъжете, ако някой е взел себе си прекалено насериозно, но това не е здраво нещо.

Един съпруг ми каза за съпругата си, че *тя постоянно използва бденията като предлог да се отнася с мене – сякаш сме двата непознати у дома.* И след това ѝ е виновно това, че не постя, че не се кръстя, че не правя едно, не правя друго

Тя знае моите бутони, но не ги натиска правилно, а напротив, и това увеличава все повече дистанцията и пропастта между нас.

Съжалявам, че казвам тези неща, но ако не кажеш нещо по-истинно - защото не трябва да казваме само това, което гали слуха, а да видим доколко сме истинни християни. Печелим ли душата на другия? И мъжът, и жената.

Когато се появи някакъв проблем, не се концентрирай прекалено в него, а сменете малко атмосферата. Направете нещо друго. Например мъжът ти снощи се е отнесъл зле с теб. На другия ден си натъжена. Промени малко тон, изгледай някой филм, не мисли за това, върви при някоя приятелка, направи някакъв необикновен сладкиш, виж как приготвят нещо по телевизията, а не да казваш постоянно *Домът ни се руши!* Ти постоянно казваш това и накрая започваш да го вярваш и да го живееш.

Живея в рухнал дом

! Ако казваш това и го повтаряш, накрая започваш да вярваш в него. И когато повярваш в това, го искаш и преживяваш. Затова дайте „тласък“ на душата си и кажете-ще правя други неща в живота!

Добре, скарах се с мъжа си, но днес ще сменя атмосферата! Ще създам хубава атмосфера – вкъщи. Ще сменя атмосферата. Ще отида да купя нещо, ще се облека малко по-красиво! Скарахме се вчера, е, днес ще се разберем

! Съществуват начини да не се концентрираме в нашия проблем и да не го преувеличаваме. Променете това, което можете да промените. Не оставяйте в думите, а променете състоянието. Обсъждайте, скарайте се, не пречи, че сте се скарали, всички се карат, вие няма ли да се скарате? След като се карате? Трябва обаче да се скарате конструктивно и да кажете

днес ще видим какво става

Какво искаш? Какво искам? Нека обсъдим това

! И това, което може да се промени, да се промени, а това, което не може, да го

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

признаем и да кажем

аз не мога да променя това! Приемаш ли ме такава? Приеми, че аз съм такава

! Това обаче, което можем да променим, трябва да го променим. Много рядко явление е съпрузите да кажат –

ние никога не се караме

! Повечето се карат, но и от това може да излезе нещо добро. Днес отидох на погребението на майката на познат приятел, която имаше рядко срещаната черта в църковното пространство да бъде естествен човек. Това много ми харесва. През всичките години, през които я познавах, беше непринуден човек, т.е. понякога спореше, караше се със сина си, но имаше мир и се молеше и беше естествен човек. Нима в нас нямаме такива чувства и нерви? И тях ще проявиш. Не можеш постоянно да се усмихваш. Ако ме опознаете малко повече, ще видите, че и аз съм нормален човек, а не ангел, за какъвто ме смята една госпожа.

Аз зная какво правите цяла нощ! Молите се! Цяла нощ!

Да, ако сънят е молитва, цяла нощ се моля!

Не! Криете го сега! Зная го! Коленичил сте цяла нощ!

Така иска да си ме представя. Какво да правиш. . .

Казах й: искаш ли обаче да научиш истината? Не е така.

Нека променим това, което можем, а това, което не можем, да го приемем и да го обсъдим повторно. Един мой 65 годишен приятел се оплакваше от жена си. Попитах го: а колко години е? На 63. Слушай! Толкова години сте заедно, жена ти е такава. Не може тя да е на 63 години и сега да обсъждаш нещо да се промени. Или я приемаш такава, каквато е сега и продължаваш живота си, или прави каквото искаш! Приеми, че имаш такава жена!

Още нещо. Каквото и да правим, нека се опитаме да не губим любовта в сърцето ни, да

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

не позволяваме на омразата да влезе вътре. Едно е да се нервираш за миг, да се ядосаш в даден момент, това ще мине, и друго - да влезе вътре омразата, да чувстваш отблъскване и отвращение, както казват: *гледам те и ми се приповдига от тебе!* Нека не позволяваме на това да влезе в нас и да не се отнасяме отмъстително, когато искаме да изясним нещата с другия човек. Един човек искал да вземе развод от жена си, но не искал сам да го направи и затова си казал:

ще направя така, че ъ тя сама да го поиска.

Така ще се държа

! Това е коравосърдечие, грубост, това е човек, който няма никаква връзка с любовта. Нека не губим любовта. Добре, не можеш да живееш с нея, разделихме се? Уважавам те като хубава компания, с живях няколко години заедно.

Не говоря за развода като увещание, но понякога е по-добре, отколкото това една жена или един мъж да се самоубие, водейки мъченически живот. . . Развеждаме се и всеки продължава своя живот и вместо да живее 5 години, другият живее още 15 години, защото това досега не е било живот.

Във всеки случай не трябва да правиш това с омраза. Ако можеш, кажи в себе си – *Бог ми изпрати този мъж, взех си уроците, минах изпитите.*

Един подвижник умираше, а до него стоял друг монах-много труден човек -, който направил живота му непоносим, но той хванал ръката му, целунал я и му казал- *отче, благодаря ти че цял живот.*

. . . но този труден подвижник го изпреварил и казал:

не, аз трябва да поискам прошка, че цял живот те пекох на огън. Отнесох се много зле с тебе!

Подвижникът казал:

не, отче, Бог го допусна, за добро беше! Научи ме на много неща. Другите ми се усмихваха и не ми помогнаха, а ъ ти ме научи да търпя, да прощавам, да обичам, да чакам, да се моля, да се надявам, много ти дължа!

Този мъж, който те „пече на огън”, тази жена, за която казваш, че не си пасвате, ъ дължиш много. Защото тя ти помага да видиш твоя характер. Помага ти да се бориш. Помага ти да изкараш от себе си късове сила, която нямаше как да се проявят, ако имахте съвършена и идеална връзка.

Някой ми каза, че *най-хубавите моменти в живота ми бяха най-трудните!* Защо? *Защото чрез тях ъ разбрах много неща.*

Естествено, когато изпитваш болка, не чувстваш това, но след десет години казваш – в

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

крайна сметка, голямото изкушение през онази година, когато стана това нещо, промени живота ми, узрях, помъдрях, сега мога да кажа някоя дума на другия и тя да помогне, защото съм преживял това. Следователно, твоят човек, за който казваш, че не си пасваш с него, в действителност ти преподава житейски уроци. Ако погледнеш на него така, още повече ще го обикнеш и ще му бъдеш още по-благодарна.

Нека не приемаме ролята на жертва, на клетия, че аз винаги страдам в този дом, аз винаги приемам стрелите на другия. Не! Ти искаш и си това, което си. Това е твой въпрос. Доказателство ли? Твоята приятелка, чийто мъж е като твой, да не кажа и по-лош, посреща по друг начин нещата. Идентичен случай, но различна реакция; а ти в този случай се сригваш. Затова не прехвърляй топката на другия. Твоето решение е това как се чувстваш. *Ама той влезе вътре с обувките и изцапа всичко, а аз току-що бях чистила!*

Няма значение, ти си приела нещата по неправилен начин. Друга жена на твоето място вижда същото нещо и казва: *добре, приемам това,*

няма да полудея сега от това

!

Ти искаш и се подлудяваш. Това, което казах в началото - пианото е вътре в нас и другият свири на него, веднъж свирят децата, друг път мъжът, но пианото е в нас. Който и да свири, ако не махнеш пианото, в даден момент ще се чуе музика. Затова трябва да поемем отговорността на живота в наши ръце. Не е виновна жена ти, ако ти се тревожиш, негодуваш, роптаеш и се оплакваш. Нито мъжът е виновен, ако жената е такава. Всеки е отговорен за това как се чувства в живота.

Много ми хареса това, което казва майка Гавриила – *още не е се родил човек, който ще ме направи нещастна!*

Аз ще стана, ако искам. И аз ще бъда щастлива, ако аз (и Бог) искам. Независимо дали другият ме хули и презира, ако аз не приема това, мога да бъда на едно друго равнище. Както бил Христос – по какъвто и начин да се отнасяли към Него, Той имал любов, смирение, доброта, мир. На Негово място ние щяхме да се сринем. Господ имал любов и не се влияел от това какви са другите. Голяма грешка е да мислим, че в брака винаги другият е виновен. Ти ще поемеш отговорността за твой духовен път. Това разбрали двама съпрузи, които се оженили преди няколко години и си мислели, че ако се оженят и са заедно, са приключили с въпроса, но: *на края разбрахме, че ако не култивираш себе си, другият не може да стане опората, на която ще се подпреш.*

Не е ли така? Ще водиш своята борба. Не си се оженил, за да обременяш жената или жената - мъжа. Получаваш помощ, но ти сам ще изградиш собствения си характер. Другият те подкрепя, но ти трябва да култивираш душата си чрез четене, молитва, с това да помислиш, вътрешно да се бориш. Затова не се „залавяй“ за жена си, нито за

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

мъжа си. Помнете това, защото е много трудно и голяма примка да натоварваш другия и след това той да се задушава. Много жени изпитват невероятна несигурност и си мислят, че когато се омъжат, ще намерят някой, с който ще бъдат на сигурно. *Ще има някой, който ще ме слуша, ще му казвам всичко и ще ми решава проблема, постоянно ще имам компания!*

, а мъжът, когато се почувствал така, й казал:

не ме задушавай, живей и твоя живот, отлепи се малко от това, т.е. остави ме и аз да се почувствам малко свободен и ти да се почувстваш свободна.

Ако нямаш силен дух и характер, тогава сама страдаш и измъчваш себе си и човека до теб.

Тези от вас, които сте женени, намерите нещата, които ви обединят, а не тези, които ви разделят, намерите хубавите страни в другия. Но ако искате да стигнете до крайности, да се карате и това да изпълва със смисъл вашия живот, смятам, че след няколко месеца ще видите, че това няма да бъде за ваше добро. В моменти на лудост казваш най-крайните неща, но когато се успокоиш, казвай-*трябва да видим какво става!*

Живейте вашия живот така, че да казвате *струва си да живея!* Някой казваше, че *ниито един ден не трябва да бъде празен откъм щастие*

, т.е. не трябва само да си траем да мине и този ден.

Да мине и другият. Е, и да свърши животът.

Не така. Животът е кратък, но красив. Струва си да го направим красив. Намерете начина, по който всеки ден от вашия живот ще бъде хубав ден и изследвайте тези въпроси – четете, питайте, обсъждайте, говорете с хора специалисти.

Нека ви кажа една тайна, за да разберете дали дадено решение е добро или лошо. Доброто решение е това, което ще ви „притисне”, помнете! Ако намериш някакво решение, от което чувстваш, че си се избавил и летиш като птиче, то не е правилно. Не. Доброто е това, което ще те накара да изпиташ болка. Не другият, а ти ще изпиташ болка, защото със сигурност се нуждаем от „притискане” в нашия характер. Нещо трябва да се промени. Въпросът е кой ще ни каже, че се нуждаем от това и ще ни поправи. За съжаление ние, свещениците, не правим това. Особено жените идват при нас свещеници, напипват нашите бутони и ни карате да казваме – *какво говориш, г-жо Мария? Какъв кръст! Удивявам ти се*

! Но ако дойде съпругът на г-жа Мария и ми каже какво тегли с нея, ще кажа: г-жо Мария ела тук! Какво е това, което причиняваш на другия? Добре, мен ми осмиваш, но дома си рушиш! Въпросът е да почувстваш болка от взетото решение. . .

Проблемите в брака - част 2

Написано от Архим. Андрей Конанос
Понеделник, 17 Февруари 2014 18:09

В рая ще бъдете заедно с този, с който се карате и накрая ще казвате: *за какви глупости се карахме и ядосвахме!*

И ще погледнеш човек, с който си живяла: една много добра душа, която си е заслужавало да обикнеш!

Превод от гръцки: Константин

Константинов{jcomments off}